

Magyar Zoltán
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/4854/2

Érkezett: 2015 JÚN 11.

Módosító javaslat

Kövér László Úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 41. § (1)-(3) bekezdése a mezőgazdasági termékpiacon szervezésének egyes kérdéseiről, a termelői és a szakmaközi szervezetekről szóló T/4854. számú törvényjavaslathoz a következő

módosító javaslatot

terjesztem elő:

I. A törvényjavaslat 3. § (4) bekezdése a következők szerint módosul:

„(4) Amennyiben a szerződő felek az adott ágazatban elismert szakmaközi szervezet által elfogadott, fizetési határidőt tartalmazó szabványos szerződésminta szerint kötnek szerződést, **[akkor eltérhetnek az (1) bekezdésben foglalt fizetési határidőre vonatkozó előírástól.] úgy az (1) bekezdésben foglalt fizetési határidőre vonatkozó előírástól akkor térhetnek el, ha a szerződésminta a termelő teljesítési kötelezettsége tekintetében kedvezőbb határidő kikötéseket tartalmaz.**”

Indoklás

Mivel a Tvj. az Eur. végrehajtása, annak kötelező intézményeibe csak a tagállam részére engedélyezett végrehajtási hatáskörben szólhat bele. Ilyen kivétel a termelő, a feldolgozó és a felvásárló viszonylatában a mezőgazdasági és élelmiszer-ipari termék ellenértékének kifizetése, illetve e körben a fizetési határidő szabályozása. (II. fej. 3. §) A Tvj 3. § (1 - 3) bekezdéseiben foglaltak a három piaci főszereplőt terhelő fizetési határidőt méltányosan, megfelelő érdek – kiegyenlítéssel szabályozzák. Ezzel útját állják a feldolgozó, illetve a felvásárló gazdasági erőfölénye érvényesíthetőségének, ami a fizetés (saját érdekkörben gyakorolható, akár éves) elhalasztásával a termelőt kiszolgáltatottá tette, sőt a gazdálkodását is ellehetetlenítette.

A fenti, jogszerű rendezőelvet azonban kellő indok nélkül lerontja a Tvj. 3. § (4) bekezdésének az intézménye. E szerint, „amennyiben a szerződő felek az adott ágazatban elismert szakmaközi szervezet által elfogadott,

fizetési határidőt tartalmazó szabványos szerződésminta szerint kötnek szerződést, akkor eltérhetnek az (1) bekezdésben foglalt fizetési határidőre vonatkozó előírástól.”

A Tvj. rendszere alapján a szakmaközi szervezet – még ha nem is reprezentatív, tehát a szabályozóit kötelezően nem terjesztheti ki, kötelező fizetési hozzájárulás mellett az ágazat összes szereplőjére - a gazdálkodását piacszervezési intézkedésekkel irányítja. A gyakorlatban ez a saját döntés, illetve a társult szervezetekkel való megállapodás és a velük összehangolt magatartás megengedett érvényesítését jelenti. A szereplők valós gazdasági súlyát ismerve nyilvánvaló: a szerződések tartalmát a legerősebb piaci szereplők érdekei diktálják, akik viszont nem a termelők, hanem – döntően – a feldolgozók és a felvásárlók (értékesítők). Amint a pénzügyi teljesítés – a fizetési határidő – általános rendjétől való eltérés megengedett lehetősége merül fel, egyértelmű: az ágazatot uraló agrobusiness cégóriások (amelyek a termelés – feldolgozás legalább 2/3 – át lefedik) a nyereségérdekeikkel szemben nem fognak ragaszkodni ahhoz az erkölcsi (a versenyhelyzetüket rontó) követelményhez, hogy a termelőnek 30 napon belül megfizessék a vételárat, hanem a kötelező teljesítést igyekeznek minél későbbre halasztani.

Ezt a Tvj – általunk méltányosnak tartott, a 3. § (1) szerinti főszabálya – a szabványminta alkalmazása nélkül is lehetővé teszi, mert a 30 napos fizetési határidő betartásának feltétele, hogy a termelő a számlát a feldolgozó (felvásárló) részére helyesen állítsa ki. Ezért az utóbbiak mindenkor vitathatják a számla helyállóságát, ami – az egyeztetések bizonytalan időtartama és időigénye miatt – eleve meghosszabbítja a 30 nap fizetési határidőt.

Nincs tehát semmilyen jogszerű indoka annak, hogy a Tvj a fizetési határidő kogens intézményét olyan diszpozitív rendezéssel váltsa fel, amely mögött ténylegesen nem az egyenjogú, mellérendelt és egyenlő gazdasági erejű szerződéskötők „blanketta megállapodása” szerepel, hanem a gazdasági erőfölényükkel visszaélő cégóriások hatalmi túlsúlya, amivel szemben a törvénynek a termelőket meg kell védenie.

Budapest, 2015. június 10.

Magyar Zoltán

(Jobbik Magyarországért Mozgalom)